

การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ใน
กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
**Enhancing cultural tourism management by creative communities in
the group Roikhansarasin Province**

นภธร ศิวารัตน์¹, สัญญา เคนาภูมิ² และ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร³

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Napaton Sivarat¹, Sanya Kenaphom², Saowaluck Kittiumphon³.

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.

Corresponding Author, Email : jaoying_roll@hotmail.com.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ พัฒนากลยุทธ์เพื่อยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชน เพื่อเสนอแนะแนวทางการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทางยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (SWOT) และนำมาจับคู่วิเคราะห์ (TOWS Matrix) วางแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ประชากร เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำแนกได้ 3 กลุ่ม 1) กลุ่มผู้แทนภาครัฐที่เกี่ยวข้องในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 3) กลุ่มผู้แทนชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ผลการวิจัย พบว่า

ผลการวิเคราะห์ จากองค์ประกอบเครือข่าย ได้มีบทบาทมีส่วนเกี่ยวข้อง แสดงถึงความเป็นเจ้าของ ความหวัง จากการทำสิ่งนี้จะได้อะไร เพื่อให้องค์กรหนุนเสริมมีส่วนสำคัญ

* ได้รับบทความ: 11 กันยายน 2562; แก้ไขบทความ: 28 กันยายน 2562; ตอรับตีพิมพ์: 30 กันยายน 2562

Received: September 11, 2019; Revised: September 28, 2019; Accepted: September 30, 2019

ในแนวนโยบายของภาครัฐ การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีนโยบายทุกจังหวัด เป็นเอกลักษณ์เป็นเอกภาพ เช่น จังหวัดกาฬสินธุ์ได้จัดงานพระธาตุนาค เพื่อเป็นการแสดงความเป็นเจ้าของด้วยความเพ็ดพิถีพิถัน ทำแล้วไม่เหน็ดเหนื่อย และการมีแกนนำเป็นสิ่งที่ต้องการและการแสดงถึงความสำคัญของการแสดง ที่มีภาวะผู้นำของชุมชน เช่นการนำแนวทางของแกนนำหรือไกด์ชุมชนและการมีจิตบริการ แต่ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องดูจิตใจหรือแหล่งที่เป็นดึงดูดเช่นทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องของโบราณการเล่าเรื่องสิ่งใหม่ๆที่สร้างขึ้นใหม่ของหมู่บ้านหนองหิน ตักบาตรเทโวโรหณะ ทำให้เป็นแลนด์มาร์กได้ สรุปได้โมเดลการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชน คือ

1. อัตตาหิ อัตโนนาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน ชุมชนจะต้องมีศักยภาพมีความเป็นชุมชนพึ่งตนเองได้ก่อน ตระหนักรู้ มีความหวังว่าทำสิ่งนี้ก็จะต้องได้สิ่งนี้ ในชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาได้คือการมีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง มี ภาวะผู้นำ มีแกนนำ มีปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ มีวัฒนธรรมโบราณ มีความเป็นวิถีชุมชน มีการจัดการการประชาสัมพันธ์ ทั้งภายในและภายนอกของชุมชนได้ดี จึงจะเป็นการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

2. ตลาดนำการผลิต ว่านักท่องเที่ยวต้องการเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนนั้นได้โดยการมองเห็นการพัฒนาตลาดก่อนการผลิต เช่น ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดและรายได้ ถ้าไม่สนองตลาดแหล่งท่องเที่ยวไม่มีผู้มาเที่ยว จึงมีความเห็นว่า ถ้าตลาดไม่ต้องการผู้ผลิตก็จะผลิตไม่ได้ ดังนั้น การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชน จึงพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยตนเองและการยึดหลักการโฆษณาการท่องเที่ยวตามความต้องการของตลาด การท่องเที่ยวต้องรู้ว่ามีนักท่องเที่ยวต้องการอย่างไร แล้วค่อยมาผลิตตามที่มีนักท่องเที่ยวต้องการ ยกตัวอย่างเช่น สมัยนี้มีร้านกาแฟที่จัดดูดีเป็นแนวคันทรี่ มีลูกค้าเข้าร้านเพื่อถ่ายรูปและผลที่ได้คือลูกค้ามาซื้อกาแฟเพราะต้องการถ่ายรูป อยากเช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น ทางชุมชนต้องจัดการท่องเที่ยวให้เข้ากับกลุ่มที่มาเที่ยวเพื่อเป็นการท่องเที่ยวตามที่ตลาดต้องการไม่ใช่ผลิตก่อนตลาด

3. การหนุนเสริม การส่งเสริมสนับสนุน โดยรวมทำให้เป็นการเสพบ่อยๆ จะทำให้เบื่อหน่าย แสวงหาสิ่งใหม่ๆ แปลกๆ เพราะของใหม่สร้างขึ้นทำให้ดึงดูดตลาดนำการผลิต โหยหาความเก่าความหลัง ความเป็นโบราณขายได้ โดยสรุปการท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ที่ไม่เป็นฤดูกาลเดียว ๆ ขอให้กิจกรรมมาทุกเดือน เช่น บ้านหนองหินมีประเพณีฮีตสิบสองคอง

งสืบสี่ การจัดการท่องเที่ยวเครือข่ายต้องมีการท่องเที่ยว 7 วัน 7 คือ เช่น จังหวัดนครพนม
ไหว้พระธาตุ 9 พระธาตุ

3.1 มีเครือข่ายการท่องเที่ยวร้อยละ 50 เป็นการท่องเที่ยวเชิงโบราณ

3.2 การผูกเรื่องให้เป็น Story

3.3 ตัวแสดงและวิธีการหนุนเสริมระหว่างรัฐเป็นการสนับสนุนชุมชนเป็น
กระบวนการภาษาอีสานถ้าไม่จุดประกายแสงสว่างจะไม่มีอร่าม ชุมชนไหนที่พยายาม
ผลักดันตัวเองขึ้นหน่วยงานไหนก็อยากเข้าถึง

4.กระบวนการจัดการท่องเที่ยวหน่วยงานหนุนเสริมจะต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ใน
การส่งเสริมและพัฒนา ขอสรุปว่าเป็นการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวในการยกระดับการ
ท่องเที่ยวในการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการยกระดับ
การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนอย่างยั่งยืนตลอดไป

คำสำคัญ : ยกระดับการจัดการท่องเที่ยว, วัฒนธรรมโดยชุมชน, สร้างสรรค์

Abstract

The purpose of this research is to explore cultural attractions by creative communities. Develop strategies to enhance cultural tourism management by communities To suggest ways to raise the level of cultural tourism management by creative communities in the Roikhansarasin Provinces is a qualitative research (Qualitative Research), a way to raise the level of cultural tourism management by creative communities in the Roikhansarasin provinces (SWOT) and to be analyzed (TOWS Matrix). Culture in the Roikhansarasin Province Group. The population is related to the tourist attraction. In the Roikhansarasin Province Group, can be classified into 3 groups: 1) Government representatives Related to the Roikhansarasin Province Group 2) expert group Related to Tourism in the Roikhansarasin Province in the province

The research found that

Analysis results From network partners Have a role to be involved Expressing the ownership of hope from doing this will get this In order for the organization to support the important part of the government policy Tourism promotion by the community has policies in every province as unity, unity, such as Kalasin province has organized the Phra That Na Khu event. In order to show ownership, made with pleasure Do not get tired. And having a core that is needed and showing the importance of the show With community leadership Such as adopting the guiding principle or guiding the community

and having a service mind, but what attracts the mind or attraction is like Natural resources The story of the ancient story of the new creation of the new village of Nong Hin. Give alms to teerowahina Can be a Lanark In conclusion, the model for enhancing cultural tourism management by the community is

1. Egoi Autna, a self-sufficient jar The community must have the potential to be self-reliant. Before realizing, there is hope that doing this must be done. In the community, there is a tourist attraction that attracts tourists. It has its own identity and leadership. There are leaders with knowledge and folklore. Have ancient culture There is a way of community, having good internal and external PR management. Therefore will enhance the management of cultural tourism by sustainable communities

2. Market leading production That tourists want to travel to develop tourist attractions in that community by seeing market developments before production, such as manufacturers, taking into account market demand and revenue If not looking for a tourist market, there are no visitors. Therefore has an opinion that If the market is not needed, the producer will not be able to produce it. Therefore, cultural tourism by the community Therefore develop tourism by themselves and adhere to the principles of tourism advertising according to market demand Tourism needs to know how tourists want it. And then come to produce as the tourists want For example Today, there are coffee shops that look good in the country style. There are customers visiting the store to take pictures and the result is that customers come to buy coffee because they want to take pictures. For example, a group of tourists is a group of young people in the community.

3. Support for promotion and support Overall, making it a frequent addiction Will make you weary Seek strange new things because new items are created to attract the market, lead production. Longing for the old, the back Ancient selling By summarizing tourism, a learning resource that is not a single season, ask for activities to come every month, such as Ban Nong Hin, there are fourteen twelve heat-traditions traditions. Tourism management, the network must have 7 days 7 tourism, ie Nakhon Phanom, Wai Phra 9, Phra That

3.1 There are hundreds of tourism networks. Sin is an ancient tourism.

3.2 Binding the story to Story

3.3 The actors and methods of reinforcement between the states are supporting the community as an Isan language process. If not sparked, the light will not have an aura. Which communities are trying to push themselves up?

4. Tourism management process The supplementary agency must have both science and art in promoting and developing Would like to conclude that it is the development of tourism management to raise the level of tourism in

upgrading tourism management so that it will be useful in improving the level of cultural tourism management by the community forever.

Keywords : Enhance Tourism Management, Culture By Community, Creative

บทนำ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศในโลกที่นับได้ว่าเป็นจุดหมาย ด้านการท่องเที่ยวของนานาชาติมาอย่างต่อเนื่อง จากลักษณะที่โดดเด่น ของประเทศซึ่งมีประวัติศาสตร์โบราณคดีอันเป็นอารยะ มีความหลากหลาย ทางชาติพันธุ์ มีความงดงามทาง ประเพณีวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ แหล่งพันธุ์พืชและสัตว์ที่น่าสนใจ และที่เป็นส่วนสำคัญยิ่งคือ ประชาชนชาวไทยมีจิตใจโอบอ้อมอารี เต็มไปด้วยมิตรไมตรี ทำให้ ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในพัฒนาการท่องเที่ยวได้ในหลากหลายมุมมองและ หลากหลาย กระบวนการ สำหรับการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อมุ่ง ไปสู่รูปแบบ ของการจัดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์นั้น ภารกิจการท่องเที่ยว สร้างสรรค์ขององค์การบริหาร พัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน (องค์การมหาชน) ได้เริ่มต้นขึ้น โดยใน เบื้องต้นจะเป็นการนำเสนอ แนวคิดการจัดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์แก่ชุมชน เกิดเป็น ต้นแบบของแนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาท่องเที่ยว เพื่อหารูปแบบของการจัดการ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ พร้อมกับประเมิน ผลลัพธ์หรือประโยชน์ที่ผู้มีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนจะได้รับ ทั้งที่สามารถจับต้องได้ เช่น รายได้ และที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความสามัคคี ความหวงแหนในท้องถิ่น ตลอดจนศึกษาผลดี ผลเสียในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาชุมชนในประเทศไทย ที่ผ่าน มา ชุมชนในประเทศไทยได้มีการนำแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมมาเป็นแนวทางเพื่อจัดการท่องเที่ยวชุมชน และใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นรากฐานที่สำคัญในการ พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ดังนั้นการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมจะเอื้อ ประโยชน์ต่อการ อนุรักษ์อย่างชัดเจน และเป็นกระบวนการสำคัญในการก่อเกิดจิตสำนึกร่วมกันในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศในชุมชน ทั้งจากการร่วมคิด ร่วมทำ สร้างกระบวนการ กลุ่ม เมื่อมีการจัดการอย่างเป็นระบบและประสบความสำเร็จแล้ว ยังสามารถขยายผลไปใน พื้นที่ข้างเคียงและพื้นที่อื่นๆ ได้ แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนจะเป็นแหล่งเรียนรู้ของสังคม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่าย จนกลายเป็นพลังในการสร้างฐานความรู้สำหรับการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า "การท่องเที่ยว สร้างสรรค์มีรากฐานจากชุมชนสร้างสรรค์ และต้องใช้ทุนทางสังคมต่าง ๆ เพื่อสร้างการท่องเที่ยวสร้างสรรค์" (สว่างพงศ์ หมวดเพชร. 2554 ; องค์การบริหารพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). 2558) ประเทศไทยนับเป็นหนึ่งในประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางวัฒนธรรม เห็นได้จากประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนานของประเทศ การเปิดกว้างในการนับถือศาสนา ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละพื้นที่ เกิดการเปลี่ยนแปลง ผสมผสาน หล่อหลอม พัฒนาตามกาลเวลา กระทั่งประยุต์ร่วมกับวัฒนธรรมทั้งข้างถิ่นและข้ามถิ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรุ่งเรืองทางด้านวัฒนธรรมในแผ่นดินไทยที่มีการสืบสานผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน ประเทศไทยจึงนับได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่เต็มไปด้วยต้นทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ไม่น้อยกว่าประเทศใดในโลก ความเข้มแข็งของวัฒนธรรมและการจัดการวัฒนธรรม เป็นสิ่งบ่งชี้ที่สำคัญถึงความยั่งยืนของการพัฒนา เมื่อกระแสการพัฒนาประเทศด้วยนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ได้ถูกนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศ จึงถือเป็นจังหวะดีที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในท้องถิ่นจะนำต้นทุนวัฒนธรรมที่มี มาเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไปในรูปแบบของการท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Cultural Tourism) การจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งในส่วนขององค์ความรู้ตามหลักฐานที่ปรากฏ การสืบทอดให้คงอยู่และการดำเนินต่อไป โดยชุมชนจะเป็นผู้แสดงให้เห็นว่าชุมชนสามารถอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมต่อไปได้

การสร้างสรรค์การท่องเที่ยวโดยวางอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นหรือทุนทางวัฒนธรรมสามารถทำได้โดยหยิบยกเรื่องราวจากประวัติศาสตร์ ศิลปะ ท้องถิ่น คนตรีพื้นบ้าน วิถีความเป็นชุมชน วรรณกรรม สถาปัตยกรรม หัตถกรรม ความงดงามของฝีมือช่าง และอื่นๆ มาจัดการให้เกิดความน่าสนใจสอดคล้องตามคุณค่าของชุมชนหรือเมือง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ตรงผ่านการเรียนรู้ผ่านทางการท่องเที่ยว เป็นต้นว่าการได้ใช้ชีวิตร่วมกับชาวบ้านอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นการแสดงหรือเป็นสร้างขึ้นมา เช่น นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวและมาสัมผัสกับวิถีชีวิตของการเป็นชาวนา ได้มีโอกาสที่

ร่วมทำนากับชาวบ้านที่ยังคงรักษาชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย หรือการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสมาพักโฮมสเตย์ ในชุมชน พร้อมกับได้เรียนรู้วิธีการประกอบอาหารท้องถิ่น เรียนรู้วิธีการทำขนมไทย เป็นต้น (องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Special Area Development Agency for Sustainable Tourism (Public organization), 2015: Online)

สร้างสรรค์เป็นการระดมพลังความคิด ทักษะ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความสำเร็จจากพลังของคนในสังคมหลายองค์กร ประยุต์เกิดความรู้ใหม่ ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการบูรณาการรังสรรค์สิ่งงดงามในสังคม เช่น พลังสร้างสรรค์ พิพิริภัณฑ์เพื่อท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เกิดจากพลังความคิด สิ่งกระตุ้นให้เกิดพลังความคิด หรือความชื่นชอบ คือ สิ่งราว กล่าววว่า “ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถทางสมองในการคิดหลายทิศทาง ซึ่งมีองค์ประกอบความสามารถในการริเริ่มความคล่องในการคิดความยืดหยุ่นในการคิดและความสามารถในการแต่งเติม และให้คำอธิบายใหม่ที่เป็นการติดตามหลักเหตุผลเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวแต่ องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความคิดสร้างสรรค์ คือ ความคิดริเริ่ม นอกจากนี้ กิลฟอร์ด เชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่พรสวรรค์ที่บุคคลมีแต่เป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งมี มากน้อยไม่เท่ากันและบุคคลแสดงออกมาในระดับต่างกัน” “ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลไวต่อปัญหา ขอบกพร่อง ช่องว่างในด้านความรู้ สิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ไม่ประสานกัน และไวต่อการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ไวต่อการค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาไวต่อการเดาหรือการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับขอบกพร่อง ทดสอบและทดสอบอีกครั้งเกี่ยวกับสมมติฐานจนในที่สุดสามารถนำเอาผลที่ได้ไปแสดงให้ปรากฏแก่ผู้อื่นได้

จากประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา “การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์” สรรวจแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมปลูกจิตสำนึกสร้างสรรค์คุณค่าเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรีของความเป็นชุมชน พัฒนากลยุทธ์เพื่อยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์เชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ไปยังสถานที่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกจากนี้ทั้งยังเป็นการสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็ง และสร้างสรรค์จริยлогประเทศชาติให้เกิดความมั่นคงสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
- 2 พัฒนากลยุทธ์เพื่อยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
- 3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งระยะของการวิจัยออกเป็นสามระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การค้นหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในการออกสำรวจชุมชนทั้ง 4 หมู่บ้าน ชุมชนละ 1 วัน พร้อมนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย คำสัมภาษณ์ กล้องถ่ายรูปหรือวิดีโอ บันทึกเสียง สรุปประเด็น

ที่จะสามารถถูกพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ที่จะสามารถถูกพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งกำหนดขอบเขตของการศึกษา การลงสำรวจ 6 ประเด็น ดังนี้

1. จุดเด่น จุดแข็ง
2. ปัญหา
3. อุปสรรค
4. โอกาส
5. ปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จ
6. แนวทางการพัฒนา

1.ขอบเขตพื้นที่

การวิจัยในระยะนี้ศึกษาในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พื้นที่ 4 จังหวัด 4 หมู่บ้าน คือ

หมู่บ้านสนามชัย ตำบลโพธิ์เมือง อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด
หมู่บ้านป่าเหลื่อม ตำบลดอนช้าง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
หมู่บ้านหนองหินใต้ ตำบลโคกก่อง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
หมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดเหว้า อำเภอกุฉินาราย จังหวัดกาฬสินธุ์

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประเภทมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage)
2. ประเภทศิลปะ (Arts)
3. ประเภทวิถีชีวิต (Lifestyles)

3.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 บริบท (Context) ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3.2 คน (Human) เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับดูแลแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานกลุ่ม เจ้าหน้าที่ประจำพื้นที่พัฒนาชุมชน และบุคลากรในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 20 คน

4.ขอบเขตระยะเวลา

การศึกษาระยะนี้จะทำการศึกษา ระหว่าง เดือน มกราคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2562

การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งกำหนดขอบเขตของการศึกษาร่างกลยุทธ์การขับเคลื่อนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวทางสร้างอัตลักษณ์ให้โดดเด่น (เช่น สร้างหนัง สร้างละคร ออกสื่อโซเชียลโดยใช้ช่างภาพทำคลิปวีดีโออัพโหลดลงยูทูบ) สร้างสตอรี่ อภินิหารเชิงวัฒนธรรม (เรื่องเล่าสร้างตำนาน) ทำคลิป
2. การผลักดันเส้นทางการท่องเที่ยวในสารบบ (วิธีการคือจับมือกับ ททท. ให้ลงแผนที่ท่องเที่ยว)

3. สร้างและพัฒนาแลนมาร์ก (อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้)
4. การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายจากภาครัฐและเอกชน
5. จัดกิจกรรมโฟกัสกรุ๊ป เชิญ ตัวแทนหมู่บ้าน 1-2 คน ตัวแทน ตัวแทน

พัฒนาชุมชน

5.1 ผลของการโฟกัสกรุ๊ป คือ ข้อเสนอ เป็นการสรุปจากการ
วิพากษ์การโฟกัสกรุ๊ป

5.2 มีการถ่ายทำวิดีโอ ภาพนิ่งและบันทึกเสียง

5.3 แผนงานที่ 3 การนำเสนอแนะแนวทาง

5.4 จัดทำกิจกรรมสาธารณะ 1 อย่างคือคลิปวิดีโอ สรุปเป็นแผ่น
พับ โปรชัวร์ ทำ

5.5 สก๊อปข่าวเด่น

การวิจัยระยะที่ 3 เสนอแนวทางการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ การจัด
กิจกรรมนำเสนอแนวทางการยกระดับ ในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับจุดเด่น จุดที่ยังมีปัญหายอยู่
อุปสรรค ขัดขวาง โอกาส ปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้หมู่บ้านโดดเด่น ประเด็นอื่นๆแนวทางการ
พัฒนา อยากให้บุคคลหรือหน่วยงานใดบ้างที่สนับสนุนส่งเสริมอย่างไรบ้างและข้อเสนอแนะ
ได้แก่

1. แนวทางการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว
2. แนวทางการจัดการพื้นที่
3. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว
4. แนวทางการสร้างเครือข่ายภาคีสัมพันธ์ระหว่างรัฐและเอกชน
5. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว
ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ทั้ง
หน่วยงานภาครัฐ และ ชุมชน มีข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกและ ภายใน
ทิศทางในอนาคตและลักษณะกิจกรรมการ การท่องเที่ยว โดยการนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้าง

ขึ้นตามคำ แนะนำ และผ่านผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบค่าความสอดคล้อง เชิงเนื้อหา มีข้อคำถาม ครอบคลุมและครบถ้วนตรงตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการ วิเคราะห์ข้อมูล โดย การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คน ระหว่างเดือน, มกราคม 2562 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ 2562 และใช้การวิเคราะห์ ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์ จัดเป็นหมวดหมู่ในแต่ละด้าน

ผลการวิจัย

1. อัตตาหิ อัตโนนาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน ชุมชนจะต้องมีศักยภาพมีความเป็น ชุมชนพึ่งตนเองได้ก่อน ตระหนักรู้ มีความหวังว่าทำสิ่งนี้ก็ต้องได้สิ่งนี้ ในชุมชนมีแหล่ง ท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาได้คือการมีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง มี ภาวะผู้นำ มีแกน นำ มีปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ มีวัฒนธรรมโบราณ มีความเป็นวิถีชุมชน มีการจัดการ PR ทั้งภายในและภายนอกของชุมชนได้ดี จึงจะเป็นการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

2. ตลาดนำการผลิต ว่านักท่องเที่ยวต้องการเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนนั้น ได้โดยการมองเห็นการพัฒนาด้านตลาดก่อนการผลิต เช่น ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงความต้องการ ของตลาดและรายได้ ถ้าไม่สนองตลาดแหล่งท่องเที่ยวไม่มีผู้มาเที่ยว จึงมีความเห็นว่า ถ้า ตลาดไม่ต้องการผู้ผลิตก็จะผลิตไม่ได้ ดังนั้น การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชน จึง พัฒนาการท่องเที่ยวด้วยตนเองและการยึดหลักการโฆษณาการท่องเที่ยวตามความต้องการ ของตลาด การท่องเที่ยวต้องรู้ว่าคุณภาพนักท่องเที่ยวต้องการอย่างไร แล้วค่อยมาผลิตตามที่ นักท่องเที่ยวต้องการ ยกตัวอย่างเช่น สมัยนี้มีร้านกาแฟที่จัดดูดีเป็นแนวคันทรี่ มีลูกค้าเข้า ร้านเพื่อถ่ายรูปและผลที่ได้คือลูกค้ามาซื้อกาแฟเพราะต้องการถ่ายรูป อยากรู้ เช่น กลุ่ม นักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น ทางชุมชนต้องจัดการท่องเที่ยวให้เข้ากับกลุ่มที่มาเที่ยว เพื่อเป็นการท่องเที่ยวตามที่ตลาดต้องการไม่ใช่ผลิตก่อนตลาด

3. การหนุนเสริม การส่งเสริมสนับสนุน โดยรวมทำให้เป็นการเสปบ่อยๆ จะทำให้ เปื้อน่าย แสงหาสิ่งใหม่ๆ แปลกๆ เพราะของใหม่สร้างขึ้นทำให้ดึงดูดตลาดนำการผลิต โหยหาความเก่าความหลัง ความเป็นโบราณขายได้ โดยสรุปการท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ที่ไม่ เป็นฤดูกาลเดียว ๆ ขอให้กิจกรรมมาทุกเดือน เช่น บ้านหนองหินมีประเพณีฮีตสิบสองคอง

งสืบสืบ การจัดการท่องเที่ยวเครือข่ายต้องมีการท่องเที่ยว 7 วัน 7 คือ เช่น จังหวัดนครพนม
ไหว้พระธาตุ 9 พระธาตุ

3.1 มีเครือข่ายการท่องเที่ยวร้อยแก่นสารสินธุ์คือการท่องเที่ยวเชิงโบราณ

3.2 การผูกเรื่องให้เป็น Story

3.3 ตัวแสดงและวิธีการหนุนเสริมระหว่างรัฐเป็นการสนับสนุนชุมชนเป็น
กระบวนการภาษาอีสานถ้าไม่จุดประกายแสงสว่างจะไม่มีอร่าม ชุมชนไหนที่พยายาม
ผลักดันตัวเองขึ้นหน่วยงานไหนก็อยากเข้าถึง

4.กระบวนการจัดการท่องเที่ยวหน่วยงานหนุนเสริมจะต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ใน
การส่งเสริมและพัฒนา ขอสรุปว่าเป็นการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวในการยกระดับการ
ท่องเที่ยวในการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการยกระดับ
การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนอย่างยั่งยืนตลอดไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การศึกษาการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งกำหนดขอบเขตของ
การศึกษายกร่างกลยุทธ์การขับเคลื่อนตามวัตถุประสงค์กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เพื่อความยั่งยืนในอนาคต
จาก การศึกษาถึงการพัฒนากลยุทธ์เพื่อยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดย
ชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ทั้ง 4 หมู่บ้าน 4 จังหวัด ดังกล่าวข้างต้น
ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาพิจารณาตามกรอบของรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เรียกว่า
SEE Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่เสนอว่า องค์ประกอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรมแบบยั่งยืน ที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยหลัก 3 มิติ ได้แก่ (1) มิติด้าน
สังคม-วัฒนธรรม (Social-cultural) (2) มิติ ด้านเศรษฐกิจ (Economic) (3) มิติด้าน
สิ่งแวดล้อม (Environmental) เพื่อวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม และความสามารถในการ
จัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ทำให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ
อุปสรรคของกลุ่ม แล้วจับคู่กลยุทธ์จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงเสนอทางเลือกกลยุทธ์เพื่อ
ยกระดับสร้างความยั่งยืนให้กับกลุ่มการท่องเที่ยว โดยชุมชนในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพ เพราะขาดการจัดการที่เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว คือ หน่วยงานต่าง ๆ และชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทที่ไม่สมดุลในการวางแผนการบริหารงานและการตลาดทั้งนี้ เพราะแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากได้รับการพัฒนาไปตามนโยบายของรัฐ ซึ่งหน่วยงาน ส่วนกลางของภาครัฐมักมีบทบาทในการ กำหนดนโยบาย วางแผน และดำเนินการ ในขณะที่ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ร่วมร่น้อยมาก จึงทำให้ ไม่เข้าใจแผนและ วิธีการพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็น แหล่ง ท่องเที่ยวด้วยเหตุนี้ การมีส่วนร่วมอย่างสมดุล ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มจึงเป็น จุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ เพื่อความยั่งยืน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่ม ต้องครอบคลุมเรื่อง การวางแผน และการกำหนดเครื่องมือในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ด้านวัฒนธรรมจากการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะพัฒนาได้อย่าง ยั่งยืนและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อทั้งคนท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรมและ นักท่องเที่ยวได้นั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจาก “การมีส่วนร่วม” ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ทั้งผู้ที่อยู่ในชุมชนและผู้ที่ได้รับการใช้มรดกทางวัฒนธรรมเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนท้องถิ่นที่เป็นผู้อยู่อาศัยในชุมชนจำเป็นต้องมีบทบาทสูงสุด

ในการตัดสินใจว่าจะให้มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนนั้นพัฒนาไปในทิศทางใด โดย ผ่านกระบวนการของการวางแผนที่เป็นระบบ และกลยุทธ์การพัฒนาอื่น ๆ ได้แก่ การ กำหนดดัชนีระดับการพัฒนา การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว การ กำหนดมาตรฐานสิ่งก่อสร้าง การพัฒนาคนท้องถิ่น และการตลาดการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม

สรุปได้จากผลการวิจัยมีแหล่งท่องเที่ยวต้องไม่เป็นเดี่ยวๆหลากหลาย เป็นฮิต 12 คอง 14 มีเครือข่ายการท่องเที่ยว 7 วันอาทิตย์- วันจันทร์ ต้องมีการหนุนเสริม ชุมชนต้อง พึ่งพาตนเอง (ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน) ให้มองดูชุมชนที่มีศักยภาพ คือ ผู้นำ แกนนำของ ศักยภาพของชุมชนต่างกัน คือ อะไร จัดการการท่องเที่ยวเมืองรองเป็นเมืองสาธิต มีสื่อบ้านหนองพอกที่สวงามเป็นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ 4 จังหวัดมานำเสนอ ถ้า งานวิจัยชิ้นนี้ออกมาจะเป็นคู่มือให้กับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในงาน อัตลักษณ์ ยกระดับ เอตะทะกะ ความเป็นเลิศไม่มีใครเลียนแบบได้ เช่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มีอะไรในโลก บ้านหนองหินสำนึกรักบ้านเกิดอยากให้มีบ้านมีการพัฒนาผลิตแปรรูปด้าน

โซเซียล หนองหินได้รับรางวัลชนะเลิศการเล่าเรื่องหนองหิน หมู่บ้านหนองหิน เป็นหมู่บ้าน OTOP ผ้าทอผ้าฝ้าย ส่งเสริมทอผ้า วัฒนธรรมทำอะไรให้ผู้มาส่งเสริมโดยเอาเยาวชนมา หนุนขึ้น ให้เด็กใส่เสื้อผ้ามีสะพาน บ้านเครือข่าย หนองคูศรีวิสัย สะพานไม้แกดำ ดึงผ้าฝ้ายขึ้น มือ อีวฝ้าย เลี้ยงหม่อน เก็บไหม ลายสร้อยดอกหมาก ส่งเสริมเยาวชนให้มาสืบทอด

การยกระดับประเด็นคือการยกระดับอย่างไร เรื่องใด ๆ ตามจะเกี่ยวข้อง อย่างไม่มีความรู้เท่าไร มีวิสัยทัศน์การมองต่าง ๆ ปัญหาในระบบท้องถิ่น ประเทศไทย นักท่องเที่ยวลดลง พยายามทำให้มีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้มีการท่องเที่ยวเมืองรอง ไม่ ต้องพูดถึงงบประมาณ ให้พูดถึงศักยภาพของชุมชนเข้มแข็งสามารถยืนด้วยตนเองอย่างยั่งยืน การสร้างวิสัยทัศน์ให้กับชุมชน ชุมชนอยู่ได้อย่างยั่งยืน เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นในการเรียนรู้ จากผลงานวิจัยชิ้นนี้ การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์คือการปั่นจักรยานท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ทางเว็บไซต์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

กลุ่มการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ควรหา เอกลักษณ์ที่ชัดเจน เนื่องจากการมี ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้าง ให้เกิดความน่าดึงดูดสำหรับนักท่องเที่ยวให้ได้ใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชนในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ มีทรัพยากรการ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านโบราณสถานและวัฒนธรรม ซึ่งเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่ค่อนข้างเปราะบาง ดังนั้นกลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในกลุ่มจังหวัดร้อย แก่นสารสินธุ์ จึงควรเน้นส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยอยู่ บนพื้นฐาน ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนในอนาคตอาจจัดรูปแบบการพักใน ลักษณะของ Village stay ที่อยู่ในชุมชน เพื่อลดความปะทะทางวัฒนธรรมระหว่าง นักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านอีกทั้งช่วยป้องกันปัญหา ความปลอดภัยทั้งนักท่องเที่ยวและ เจ้าของบ้าน

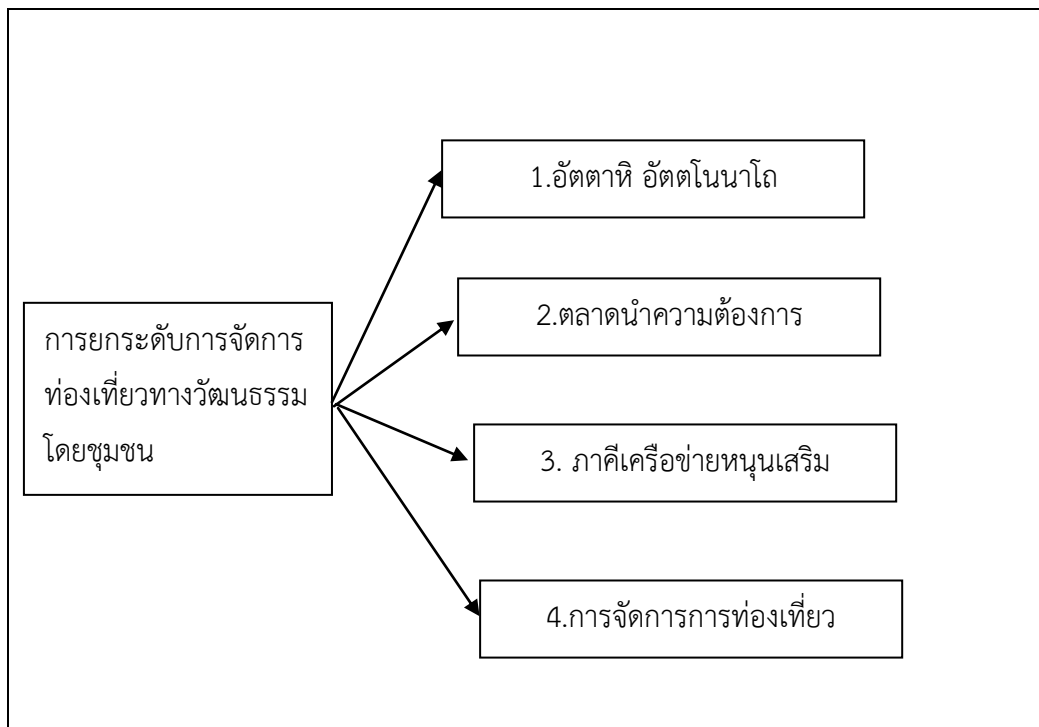
การท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางท่องเที่ยวเป็นเครือข่าย เดินทางไปกลับการผูกเรือ
เล่าเป็นเครือข่ายให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่ามีเที่ยวอย่างคุ้มค่าและแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ตลอดไป

2.ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และผลที่เกิดจากการการ
จัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยการยกระดับการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ได้
มีองค์ความรู้ใหม่สู่การพัฒนาการจัดการท่องเที่ยว ดังนี้

References

Special Area Administration Organization for Sustainable Tourism (Public organization). (2015). What is creative tourism? [Online] Retrieved may 5 2017 from: http://www.creativetourism.com/c_main/about